

MOOIE
VERHALEN
OVER DAPPERE
PRINSESSEN

The title is centered on the page in a large, elegant serif font. The words are stacked vertically, with 'MOOIE' at the top, followed by 'VERHALEN', 'OVER DAPPERE', and 'PRINSESSEN' at the bottom.

TIANA

Tiana is een dromer die van haar vader heeft geleerd wat een genot het is om lekker eten te delen met anderen. Ze gelooft dat je alleen met hard werken kunt bereiken wat je wilt in de wereld en concentreert zich altijd enthousiast op het bereiken van haar doelen. Maar toen ze per ongeluk in een kikker veranderde leerde Tiana dat liefde net zo belangrijk is als hard werken. Inmiddels is Tiana een prinses, woont ze samen met haar man prins Naveen en runt ze haar eigen restaurant, Tiana's Paleis.

PAPA'S VERANDA

Geschreven door Kelly Starling Lyons

Geïllustreerd door Tara Nicole Whitaker

PrinSES Tiana liep over het dakterras van haar restaurant en staarde naar Evangeline, de avondster, die schitterde in de glanzende nacht. Toen ze klein was had haar vader haar verteld dat ze moest geloven in de kracht van wensen, maar dat ze ook moest onthouden dat ze ervoor moest werken om haar dromen te laten uitkomen.

“Mooi is ze, hè?” zei Tiana tegen haar man prins Naveen die naast haar was komen staan.

“Ja,” zei hij, in Tiana’s ogen kijkend. “Dat is ze zeker.”

Tiana glimlachte naar Naveen. Had haar vader hem maar leren kennen. Maar hij was gestorven voordat er een heleboel bijzondere dingen in haar leven waren gebeurd. Ze kon nog steeds niet geloven dat ze in een kikker was veranderd, met Naveen was getrouwd en een prinses was geworden. En dan was er ook nog het restaurant dat ze ter ere van haar vader had geopend. Het was altijd haar vaders droom geweest dat ze samen een restaurant zouden openen.

Zijn hartenwens om een oude suikermolen om te toveren tot een plek met goed eten en goed gezelschap was haar wens geworden. Naveen had haar geholpen om het halfvergane gebouw te veranderen in Tiana’s Paleis, dat tot in de verre omtrek bekend was. Mensen stonden in de rij om de beroemde gumbo van haar vader te proeven en haar beignets waarvan het water je in de mond liep. Hij zou zo trots zijn.

TIANA IS...

AMBITIEUS
VOL HOOP
ONAFHANKELIJK
GEOFUCUST
VEERKRACHTIG
HARDE WERKER

TIANA'S DROOM:

Haar eigen restaurant openen

HELDHAFTIG MOMENT:

Door het moeras reizen om de vloek van de Schaduwman te verbreken

MAATJE:

Ray

BEROEMDE UITSPRAAK:

“Ik moet ervoor zorgen dat al het harde werk van papa niet voor niets is geweest.”

Tiana dacht de laatste tijd veel aan haar vader, zoals altijd rond zijn verjaardag. “Ik wil dit jaar iets extra bijzonders doen om papa te eren,” zei ze.

“Ashidanza!” zei Naveen in zijn moedertaal, het Maldoniaans. “Dat is een geweldig idee. Ik help je.”

Maar wat moest ze doen?

De volgende ochtend had Tiana een missie. Als zij iets in haar hoofd had was er geen stoppen aan. De verjaardag van haar vader was al over een week. Ze moest iets goeds bedenken.

Als eerste ging Tiana op bezoek bij haar moeder, Eudora. Toen ze het huis van haar jeugd binnenging, bewonderde Tiana de robijnrode jurk die haar moeder aan het maken was. In haar handen waren tule, zijde en linten machtiger dan een toverstaf. Ze was de beste naaister in heel New Orleans.

“Mama,” zei Tiana, nadat ze haar op de wang gekust had, “je hebt jezelf overtroffen. De vrouw van de president en de koningin van Maldonië zouden jaloers zijn.”

“O, dank je, liefje,” zei ze. “Maar je bent niet helemaal hierheen gekomen om deze jurk te prijzen. Wat is er?”

Tiana pakte de foto van haar vader in zijn legeruniform die op haar moeders tafel stond. Zijn onderscheiding voor heldenmoed in de Eerste Wereldoorlog lag ernaast. “Het is bijna papa’s verjaardag. Ik wil iets doen om mensen te laten zien wie hij was.”

“Je eert hem en mij elke dag,” zei haar moeder, “door gewoon jezelf te zijn.”

“Dat weet ik, mama,” zei ze, “maar ik wil iets doen. Weet je nog dat papa óns altijd cadeautjes gaf op zijn verjaardag. Hij stond erop gumbo te maken en iedereen uit te nodigen om te komen eten. Dan zaten we op de veranda te eten en te lachen. Hij gaf zijn hele leven altijd aan anderen. Hij verdient een eerbetoon.”

“Ja, je vader – James – was een goed mens. Ik zal niet proberen je op andere gedachten te brengen. Je bent tenslotte net zo koppig als hij,” zei ze grinnikend. “Je houdt niet op voor je het voor elkaar hebt.”

Tiana vertrok met een goed gevoel bij haar moeder, maar nog net zo onzeker over wat ze moest doen. Op de terugweg naar haar restaurant zag ze een man en een vrouw die mensen om geld vroegen om lunch te kunnen kopen. Ze hadden een bleek gezicht. Hun kleren waren oud en versleten. Het deed Tiana verdriet dat ze honger hadden. Haar vader had altijd gezegd dat een bord gumbo meer doet dan je maag vullen; het vult je hart met liefde.

“Ik ben Tiana,” zei ze. “Hoe heten jullie?”

“Ik ben Fleur,” zei de vrouw, “en dit is mijn man Jim. We hebben het even moeilijk en kunnen wel wat hulp gebruiken om weer op te krabbelen.”

“Kom maar mee naar het Paleis,” zei Tiana, “om wat te eten. Maak je geen zorgen om de rekening. Jullie krijgen het van mij.”

Ze gingen met haar mee naar binnen en hun ogen puilden uit toen ze het gewelfde plafond en de prachtige kroonluchter zagen. Met open mond staarden ze omhoog naar het dakraam en naar de ingewikkelde patronen van de smeedijzeren balkons. Ze bewonderden de tafels met de linnen kleedjes die leken op bladeren van waterlelies.

“Zorg ervoor dat Fleur en Jim alles krijgen wat ze willen,” zei Tiana tegen Naveen, die alle gasten bij binnenkomst verwelkomde.

Ze knipoogde naar hen.

Vanaf het moment dat Tiana haar restaurant had geopend, had ze ervoor gezorgd dat ze mensen die niet zoveel hadden als zij niet over het hoofd zou zien. Als iemand wilde eten, accepteerde ze wat ze konden betalen en als ze dat niet konden, gaf ze het eten gewoon gratis.

“Tia!” riep haar beste vriendin Charlotte LaBouff toen Tiana de grote eetzaal binnenkwam. “Tia, hoorde je me niet?”

“Sorry, Lottie.” Tiana gaf haar een knuffel. “Ik was denk ik in gedachten. Ik wil iets speciaals doen om papa te eren, maar ik weet niet wat.”

Ze gingen samen aan een tafeltje zitten. Charlotte dacht even na. “Ik weet het, ik weet het!” gilte ze, en ze pakte Tiana’s handen. “Een feest! Big Daddy is daar dol op. Dat zou een geweldige manier zijn om je vaders nagedachtenis te eren. Laten we een bal houden en dat naar hem noemen.”

Terwijl Lottie verder babbelde over zijden japonnen, dansen en duur porselein, dacht Tiana aan haar vader. Hij had het heerlijk gevonden om mensen samen te brengen, maar hij gaf niks om luxe. Hij hield meer van simpele dingen dan van drukte.

“Zie je het voor je, Tia?” zei Charlotte. “Tia?”